

78). На предварителното дирение обвиняемия, като поддържа показанията на свидетеля относително срѣщата имъ въ Галацъ, продължава да отрича, че му се е признавалъ да е извършилъ съ тримата си другари въпросното убийство. За подкрѣпление на домогването си, сочи на факта, че до 21 Мартъ нея година е състоялъ общински писаръ при Радувацкото Общ. Управление и, слѣдователно, не е ималъ физическа възможност да се намѣри на мѣстото на прѣстѣпленieto (п. IX, л. 87). Дѣйствително, отъ направената по тоя поводъ справка чрѣзъ надлѣжния каналъ, тоже се има като констатиранъ факта да е билъ Радувацкый общински писаръ, но съ нищо не се доказва, че той не самъ е билъ такъвъ, но и не е отсъствувалъ отъ мѣстослужението си прѣзъ врѣмето, когато се е извършило убийството. А вслѣдствие на това, показанията на свидетеля Проданова сж далѣчь отъ да бѣдѣтъ опровергнати (п. IX, л. . . .).

Обвиняемия Константинъ Поповъ подлѣжи да се сѣди, по правилата за съвокупностъ на прѣстѣпленията, и за слѣдующитѣ двѣ прѣстѣпления, извършени прѣди това и за които до сега не е бивалъ сѣденъ, а именно: а) за участието му въ извършване на 23 Октомврий 86 г. възстание противъ законно-установенитѣ власти въ г. Бургасъ, съ цѣль да се предизвика промѣнение въ политическото положение на страната и б) за взиманне участие въ чегата на капитана Набокова, която чета, вербувана задъ граница, бѣше навлезла въ България съ сжщата цѣль.

I. Прѣзъ есенъта на 1886 г. Константинъ Поповъ е живѣлъ въ Г. Бургасъ, въ качеството си на писаръ при Бургаското Окр. Управление. Въ това врѣме, както въ цѣла България, така и въ Бургасъ, вниманието на всичката интелигентна частъ на обществото всецѣло се е поглѣщало отъ тогавашнитѣ важни политически събития, каквито бѣха: 6-ий Септемврий, войната съ Сърбия, 9-ий Августъ и пр., а главното — пасивната борба съ Русското правителство, която се бѣше вече ясно очертала. Частно въ Бургасъ, интелигентната младежъ е имала да се бори съ запасния руский капитанъ Набоковъ, главното назначение на когото е било да се окрѣпчи съ съмисленници измежду токощо ветхилитѣ въ обществения животъ млади хора и съ тѣхъ да работи въ полза на Рускитѣ въ България интереси. При такова положение на работитѣ не е било мъчно